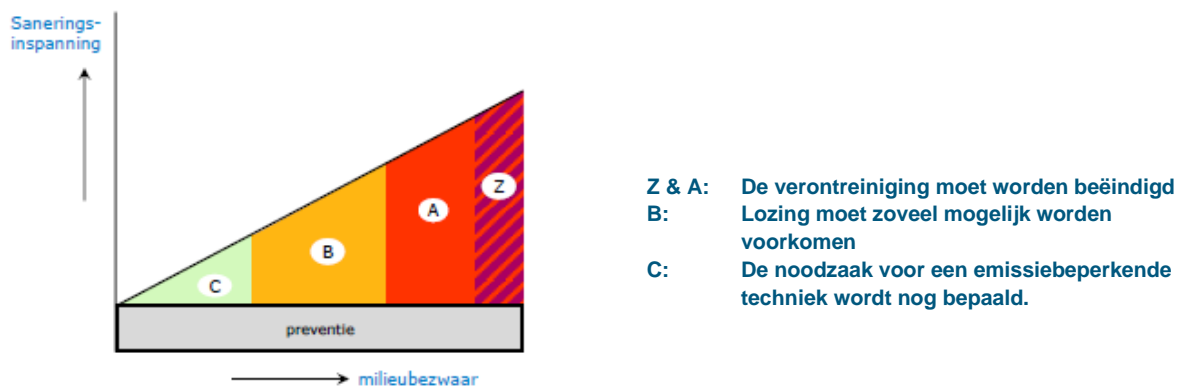

Bijlage 2: ABM-toets: beoordeling van stoffen (Z, A, B of C)

ABM-TOETS

Voor een goede uitvoering van het waterkwaliteitsbeleid wordt het noodzakelijk geacht inzicht te hebben in de waterbezwaarlijkheid van te lozen stoffen en/of preparaten. Naarmate een stof of preparaat milieubezwaarlijker is zal de mate van inspanning om de emissie te beperken toenemen. In afbeelding 1 wordt dit schematisch weergegeven.

Afbeelding 1: Algemene relatie tussen saneringsinspanning en waterbezwaarlijkheid

De waterbezwaarlijkheid van een stof hangt af van een groot aantal stofintrinsicke eigenschappen zoals toxiciteit (acuut en/of chronisch), biologische afbreekbaarheid en bioaccumulerend vermogen (mede op basis van de verdelingscoëfficiënt n-octanol/water (log Kow)), carcinogeniteit, mutageniteit en reprotoxiciteit. Middels de Algemene BeoordelingsMethodiek (ABM) wordt op basis van deze gegevens de stof ingedeeld in een van de volgende vier categorieën:

- Z: Zeer Zorgwekkende Stoffen (ZZS), verzameling van meest gevaarlijke stoffen voor mens en milieu;
- A: niet snel afbreekbare en/of accumulerende, waterbezwaarlijke stoffen;
- B: afbreekbare, waterbezwaarlijke stoffen;
- C: stoffen die van nature voorkomen in het lokale oppervlaktewater.

Afbeelding 2 toont het beoordelingschema dat gebruikt wordt in de ABM.

Carcinogeniteit, mutageniteit en reprotoxiciteit (onder andere door hormoonverstorende werking) zijn niet als apart beoordelingscriterium zichtbaar in dit schema, maar worden ingedeeld in de categorie Zeer Zorgwekkende Stoffen.

Voor de ABM wordt een worst case aanpak gevolgd. Indien geen informatie over specifieke stoffeigenschappen beschikbaar is, wordt de 'worst-case' invulling gevolgd: hetzij de meest toxische categorie; hetzij NIET snel afbreekbaar of log Kow >4.

